

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ 1821

ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ & ΚΑΡΥΟΦΥΛΜΠΗΣ

Χειμώνας του 1826. Τό κρῶο εἶνε ἀβάσχατο. Πυκνὸ πέφτει τὸ χιόνι. Ἑλληνικά σώματα ἔχουν καταλάβει τὴν Ἀράχωβα γιὰ νὰ κρατήσουν τὸ στράτευμα τοῦ Μουσταφᾶ Μπέη, ποῦ κατεβαίνει ἀπ' τὴν Παρνασσίδα.

— Μαζὶ μὲ τοὺς Ἑλληνας καπεταναίους εἶναι κι' ὁ Δυοβουνιώτης, ψηλὸς, θεριὸ μοναχο, ἀρματομένος βαρειά, μὲ δύο τρομερὲς μουστάκες, φόβος καὶ τρόμος τὸν Τούρκων!..

Οἱ Ἑλληνες πίνουν τὰ σπύτια τῆς Ἀράχωβας. Ταράτσες καὶ ὑπόγεια, μάνδρες καὶ παραθυροπορτες χρησιμεύουν γιὰ ταμπουρία.

Φτάνουν οἱ Τούρκοι!

Εἶναι δειλινὸ. Μαῦρος ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ χιόνι πυκνὸ. Ἀνοίγει τὸ τουφεκι καὶ σφυρίζουν τὰ βόλια καὶ ταράζουν τὸν παγωμένον ἀέρα, φοβέρους, βλαστήμιες καὶ βογγητά. Ὁρμούν οἱ Τούρκοι κι' οἱ Ἀρβανίτες τοῦ Μουσταφᾶ Μπέη νὰ καταλάβουν τὰ σπύτια τῆς Ἀράχωβας πῶναυ ταμπουρωμένοι μέσα οἱ δικοὶ μας, μὰ τὰ βόλια τὰ ἑλληνικά τοὺς θερίζουν.

Γέμισαν οἱ δρόμοι κουφάρια καὶ βάφτησε κόκκινο τὸ χιόνι ἀπ' τὸ αἶμα τὸ ἀχνιστό!..

Ἡ νύχτα κατεβαίνει τώρα ὀλοσκοτεινὴ καὶ παγωμένη.

Τὸ τουφεκίδι ἐξακολουθεῖ.

Μιά σφαῖρα βραίσει ξαφνικά τὸ Μουσταφᾶ μπέη καὶ τὸν ξαπλώνει κάτω νεκρὸ! Οἱ Τουρκαλβανοὶ βλέπουν σκοταρωμένον τὸν ἀρχηγὸ τους καὶ τρομάζουν. Οἱ Ἑλληνες δὲν τὸ ἔχουν νοιώσει ἀκόμα αὐτό!..

Ἐξαφνα μέσα στὸ σκοτάδι ἀκούεται μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Ἀλβανῶν :

— Βοὲ σεῖς ! Ποιὸς εἶναι βοὲ ὁ καπετάνιος σας.

— Ὁ καπετάν Δυοβουνιώτης, ἀποκρίνονται μερικοὶ Ἑλληνες ταμπουρωμένοι ἀντικρυνὰ σ' ἕνα σπύτι.

— Σ' εἶσαι μπραζέξη Δυοβουνιώτη; Ξανακουγγεῖται ἡ φωνή.

— Ἐγὼμαι ! Σὺ αὐτοῦ ποιὸς εἶσαι καπετάνιος ; Φωνάζει τώρα βροντερὰ κι' ὁ Δυοβουνιώτης.

— Ὁ Καρυοφύλμπεης ! Ἀέει ἡ φωνή.

— Σ' εἶσαι βλάμη ; Ρωτᾷ ὁ Δυοβουνιώτης.

— Ἐγὼμαι καπετάνιο. Μπέσα γιὰ μέσος ;

— Μπέσα γιὰ μέσος ! ἀποκρίνεται κι' ὁ Δυοβουνιώτης.

Σὲ λίγο ὁ Καρυοφύλμπεης, ὁ καπετάνιος τῶν Ἀρβανιτῶν, εἶναι στὸ ταμπουρι τῶν Ἑλλήνων, κοντὰ στὸ Δυοβουνιώτη. Ζεσταίνου στὴ φωτιά τὰ παγωμένα του χέρια καὶ τὰ λένε. Ὁ Γέρω Δυοβουνιώτης ζητάει πληροφορίας γιὰ τὸ Μουσταφᾶ Μπέη, τὸν ἀδερφὸ τοῦ Καρυοφύλμπεη. Κατὰ τὰ τότε ἔθιμα τῆς ἀδελφοποιίας Τούρκοι κι' Ἑλληνες γινόντοσαν ἀδελφοποιητοὶ καὶ βλάμηδες. Ὁ Καρυοφύλμπεης ἀκούει τὴν ἐρώτησι τοῦ Δυοβουνιώτη γιὰ τὸν ἀδελφὸ του καὶ ἀπαντᾷ στενάζοντας :

— Πάει ὁρὲ μπραζέξη ὁ βλάμης σου βαρεθῆκε !

Χώνει δὲ συγχρόνως τὸ χέρι του στὸν τορβᾶ πῶχει στὸν ὦμο ; βγάξει τὸ κεφάλι τοῦ Μουσταφᾶ Μπέη, ἀναμαλιασμένον, γλωμῶ, καταμυωμένον.

Σκύβει ὁ Γέρω Δυοβουνιώτης, φιλεῖ τὸ κεφάλι τοῦ ἀδερφοποιητοῦ του καὶ λέει στὸν λυπημένον Καρυοφύλμπεη :

— Βλάμη τὸ κακὸ ἔγινε. Ὁ Μουσταφᾶ Μπέης γάθηκε, μὰ δὲ πρέπει νὰ χαθῆς καὶ σὺ ναι νὰ ημιάξη τὸ τζάκι σας. Εἶναι κρίμα νὰ χαθῆς ὁρὲ βλάμη ! Ἐγὼ θὰ σὲ στεῖλω μὲ τ' ἀρματὰ σου ὅπου θές...

— Πρᾶ ὁρὲ ! Πρᾶ ὁρὲ ! μπραζέξη, φωνάζει ὁ Καρυοφύλμπεης. Τὸ Καρυοφύλμπεη δὲ θὰ τὸ ποῦνε στὸ Ἀρβανιτὰ κιουτὶ (δειλὸ). Θὰ πααῖνω γὼ ὅπου θέλω...

Ἔτσι δὲ καὶ συνέβη. Ὁ ὑπερήφανος Καρυοφύλμπεης πέροντας τὴν ἴδια νύχτα τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μουσταφᾶ Μπέη, πέρασε στὴν παρά [τὴν] Δαυλίδα μονὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ, κρατώντας πάντα μαζί του τὸ κεφάλι τοῦ Μουσταφᾶ..

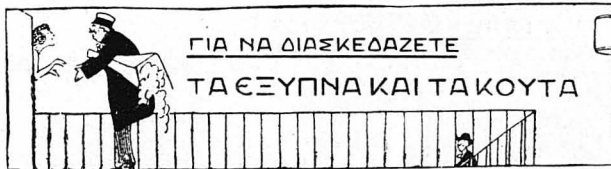
Ἡ ἀνωτέρω ἱστορία εἶναι διηγημένη ἀπὸ τὸν ἐν Λαμῖα υἱὸν τοῦ Γέρω Δυοβουνιώτη, τὸν Κωνστ. Δυοβουνιώτη.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Ἄσκει πανελευθέρως οὐρεῖν τε καὶ συνέχεσθαι εἰς ὅποιον θέλει μέρος

Γ. Σουρῆς

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Ἐκείνη.—Βλέπεις, ἀγάπη μου, τὴν ἀνοίξιν ὅλα τὰ δένδρα ἔχουν καινούργια φορεσιά.

Ἐκεῖνος.—Ναί, ἀλλὰ τὴν φτιάνουν μόνα των.

Μεταξὺ συζύγων :

Ἀπὸ τὴν ἄλλην ἑβδομάδα ποῦ εἶπα κἀτὶ στὴν γυναῖκα μου καὶ τῆς κακοφάνηκε δὲν μοῦ μιλεῖ πειὰ.

— Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! Πές μου ἀμέσως τί τῆς εἶπες !

— Πόσον κοστίζει τὸ φουστανάκι τῆς κουκλίτσας μου ; ἠρώτησεν ἡ μικρὰ τὸν ἔμπορον μετὰ τὴν ἀγοράν.

— Ἐνα φίλακι, εἶπεν ὁ ἔμπορος, ὁ ὅποιος ἦταν φίλος τοῦ σπιτιοῦ.

— Ἡ μαμὰ θὰ πληρώσῃ ! ἀπήντησε ἡ μικρὰ κι' ἔφυγε.

— Δὲν τὸν ἐκτιμῶ καθόλου αὐτὸν τὸν καθηρητὴν τῶν Λατινικῶν

— Τὸ παρατήρησα προχθὲς ποῦ σὲ ἐξήτοξε ; Δὲν καταδέχθηκες νὰ τοῦ ἀπαντήσης οὔτε λέξι σ' ὅτι σ' ἐρωτοῦσε !

Μία φιλόσοφος ὀλίγον ὠρῖμον ἠλικίας—ἀλλ' ἔχουσα ἀζόμη μεγάλης ἀξιώσεως—ἔρωτᾷ μίαν νεαρὴν τῆς φίλην :

— Καὶ ἡ γρηὰ θεῖα σας τί γίνεταί ;

— Εἶναι πολὺ καλὰ. Προχθὲς ἀζόμη μοῦ διηγείτο τί ὠραῖα ποῦ τὰ περνοῦσατε μαζί ὅταν πηγαίνατε στὸ σχολεῖο, στὰ νεῖατά σας !

— Ἀφεντικὸ, ὁ ταμίας τῶσασε μὲ 2.000 δραχμῆς.

— Εἰδοποιήσε ἀμέσως τὴν ἀστυνομία.

— Ὁ ταμίας πήρε μαζί του καὶ τὴ μαμὰ τῆς κιοῦας.

— Κάθησε τότε στὴ θεσί σου.

Ἡ Νίτσα ἐνῶ καθρεφτίζεται, πρὸς τὴν φιλενάδα τῆς :

— Τὴ θὰ ἔδινες Μαρίκα, γιὰ νὰ ἀποκτήσης τέτοια ὠραῖα ξανθὰ μαλλιά, σὰν τὰ δικὰ μου ;

— Δὲν ξέρω ! Ἐσὺ τί ἔδωσες !

Ο ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΟΣ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΡΙΑ

ΤΟ ΠΙΛΥ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΓΟ

Ἐνα Ἀγγλικὸν περιοδικὸν δίδει τῆς ἐξῆς νόστιμες ὑγιεινὲς συμβουλές.

Πίνετε λιγώτερον, ἀναπνεύετε περισσότερο, τρώτε λιγώτερον, μασστε περισσότερον, πηγαίνετε ἵππασια λιγώτερον, περπατᾷτε περισσότερον, ντύσθε λιγώτερον, λούσθε περισσότερον, τερπελιάζετε λιγώτερον, ἐργάζεσθε περισσότερον, γράφετε, λιγώτερον, διαβάζετε περισσότερον, καὶ τὸ πειρ σπουδαῖο : Λέγετε λιγώτερα κίνετε ὅμως περισσότερα !

Ο ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

Εἰς φυλλάδια 50λεπτα

ΙΩΑΝ. Α. ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
Η ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

Τὸ βιβλίον τῆς λεβεντιάς καὶ τοῦ ἔρωτος.—Πῶς τὴν συνήγησε καὶ πῶς τὴν ἠγάπησε.—Ἡ λύσσα ἐνὸς Τούρκου ἰατροῦ ποῦ τὴν ὤρεγετο καὶ ὁ θυμὸς ἐνὸς λεβέντη ἀρματολοῦ.—Τὰ μυστήρια τῶν χαρσιμῶν. Γκιουλ Χανούμ ! — Ζηλοτυπία. δηλητήρια, κακουρηγμάτα κλπ. κλπ.

ΑΓΝΩΣΤΑ, ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΕΥΜΟΡΦΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

Εἰδοποιήσατε ἀπὸ τώρα τὸν ἐφημεριδοπῶλὸν τῆς συνοικίας σας. Θὰ πωλήται καὶ εἰς τὰ περιώτερα.—Λεπτὰ 50.

Ἐκδοτικὸς Οἶκος Κεραυνός. Ὀδὸς Πολυκλείτου 18.